

lluita

TREBALLADORA

suplement

Núm 203

GENER / FEBRER 2011

DAVANT
LA

CRISIS!

8

MARÇ 2011

LES DONES SOM CLAU

editorial

Davant la situació provocada per la crisi en el nostre país, el Govern, per reduir el dèficit públic i seguint les exigències de l'FMI, del Banc Central Europeu i d'aquells que imposen els seus interessos en els mercats, ha optat per la reducció de la despesa i dels drets de les treballadores i dels treballadors. Una reducció que, evidentment, no afecta tota la ciutadania de la mateixa manera, és a dir, afecta fonamentalment la classe treballadora i les capes populars i, d'aquestes, especialment les dones.

Cal assenyalar que, a més de la retallada de serveis públics, amb tot el que representa d'augment de la càrrega de treball per les dones i de manca d'ocupació, s'ha suspès la Llei de permisos parentals, que havia d'ampliar el permís de 13 dies a quatre setmanes per als pares, així com s'ha suprimit el Ministerio de Igualdad.

D'altra banda, també es pretén allargar l'edat de jubilació i ampliar el període necessari per tenir dret a la pensió completa, cosa que la farà més difícil per a les dones que han tingut la vida laboral més interrompuda i condicionada per la criança de filles i fills o la cura de persones dependents.

El nou Govern de Catalunya ha fet la seva presentació eliminant la Direcció General d'Igualtat en l'Ocupació i el programa contra la violència masclista. Pel Govern de Catalunya, els recursos dedicats a les dones són considerats un luxe i cal retallar-los en temps de crisi.

Hem d'exigir la centralitat de les persones en les polítiques, i, per tant, que s'aboquin recursos als serveis que milloren la vida quotidiana. Els serveis públics de cura de les criatures, les persones grans i les dependents, l'habitatge, la sanitat, l'educació, el transport i les pensions són bàsics per al benestar de les persones, especialment per a aquelles que tenen menys recursos, de les quals la majoria són dones.

Per un canvi en les polítiques per fer front a la crisi, hem de seguir treballant en la defensa dels drets de les dones, i hem de participar, i animar les nostres companyes de feina, amigues, veïnes... a participar en les mobilitzacions que s'estan fent, i haurem de seguir fent, per frenar els atacs que estem rebent com a treballadores.

La igualtat segueix sent un objectiu fonamental de la negociació col·lectiva, i cal seguir avançant en la negociació de plans d'igualtat en les empreses. No podem permetre que la situació de crisi retardi l'aplicació i el desenvolupament de la Llei d'igualtat que ara farà 4 anys que va ser aprovada pel Parlament espanyol.

Les eleccions sindicals han de ser una oportunitat per a les dones de CCOO. Hem d'incrementar el nombre de delegades i hem d'incrementar la nostra presència en les meses de negociació per assegurar que les reivindicacions de les dones siguin presents en tots els acords que assolim.

Rosa Bofill
Secretària de la Dona
Comissions Obreres de Catalunya

● Reflexions al voltant de la desigualtat de gènere ...	3
● Entrevista	4
● Dades epa. 3R trimestre 2010. Catalunya.....	5
● Qui som, què fem: L'educació afectivosexual, una assignatura pendent!	6
Sindicalistes: la majoria	6
Les dones, necessàries també en la indústria	6
I Escola de Gènere: el poder de la igualtat.....	7
Les dones en les eleccions sindicals	7
● El Diccionari Biogràfic de Dones.....	8
● "Donde nadie te encuentre", d'Alicia Giménez Barlett.....	8

Consell de redacció: Rosa Bofill, Carme Catalán, Carme López, Lídia Sandalinas, Encarna Tarrías, Olga Fernández, Aurora Richarte, Pilar García. Cap de redacció: Carme López. Edita: Secretaria de la Dona de CCOO Catalunya. Redacció: Via Laietana, 16 - 5a planta, 08003, Barcelona, tel.: 93 481 29 13, fax: 93 481 28 75, adreça electrònica: dona@ccoo.cat, web: www.dona.ccoo.cat. Maquetació: macdbook.com. Correcció: Servei Lingüístic. Fotos: Arxiu Secretaria de la Dona. Núm. 30. Imprimeix: L. Rosés.

Reflexions al voltant de la desigualtat de gènere

“ABSURD, DESCABELLAT, RIDÍCUL!” D'aquesta forma tan sincera i espontània Marilyn Waring¹ defineix, en el vídeo “Who's counting” (Qui és qui compta, de 1995, però del tot actual), les regles que regeixen el sistema econòmic internacional. La seva principal crítica, adreçada al pensament econòmic ortodox, s'articula a l'entorn del concepte de “valor” que s'assigna a les coses i a les persones. Aquest valor, si no es caracteritza per una transacció econòmica, és nul. Allò que no es compra o no es ven o bé no produeix beneficis o pèrdues de diners, no es considera, no aporta res al creixement econòmic. I quines són aquestes activitats? Bàsicament les realitzades per les dones i de forma no remunerada. Per tant, es tracta d'un sistema econòmic sex blind (cec al gènere), que menysté i confina sistemàticament i conscient a la invisibilitat tot treball reproductiu o productiu no remunerat.

Així mateix, Cristina Carrasco, en la seva interessant “Introducció cap a una economia feminista” (1991), reprèn molts temes que apareixen en l'anàlisi de Waring, tals com la invisibilitat social de les dones, l'oblit de les activitats no mercantils o l'exclusió de la comptabilitat nacional del treball de les dones.

L'actual i vigent sistema econòmic no concedeix importància als actius intangibles que contribueixen al creixement econòmic i al desenvolupament social, com ara la pau, la preservació dels recursos naturals o el treball no remunerat, i provoca pobresa, malalties, desastres ecològics i conflictes armats.

A totes les cultures i a totes les latituds, el treball domèstic familiar i de la cura no remunerat cobreix unes exigències clares i fonamentals de reproducció de les persones i dels recursos humans que es fan servir en el sistema de treball assalariat. Dos sistemes es beneficien de la qualitat i la gratuïtat del treball no remunerat de les dones: les empreses, com a unitats organitzatives del sistema capitalista, i l'Estat. El primer necessita un “capital humà” ben alimentat, sa, educat, preparat i disponible. Alhora, el subministrament de serveis primaris d'atenció a les persones, dut a terme per les dones, permet als estats destinar parts importants dels pressupostos anuals a partides molt diferents de les que es

dediquen a la despesa social, podent tenir al propi abast un esmorteïdor important de les necessitats d'atenció a les famílies, enteses com a nucli base organitzat de la societat. La multifuncionalitat de les dones, apresada i construïda socialment, permet mantenir la sostenibilitat i la viabilitat del sistema social i econòmic, sense ni tan sols tenir-ne consciència.

Com apareix freqüentment en el vídeo esmentat, el temps és un bé primari que marca i regula la vida de les dones i es pot arribar a comparar amb els beneficis obtinguts en termes econòmics. D'aquí s'obtidria la valoració de les activitats de

les dones i la consideració de poder aplicar el concepte d'eficàcia a l'ús del temps, de la mateixa forma que s'aplica a la generació de beneficis econòmics.

Encara que la invisibilitat de les mestresses de casa i de les mares afecti totes les dones de tots els continents, el concepte i la relació entre treball remunerat i no remunerat té més incidència en les societats agrícoles i de subsistència. En aquests casos, el treball no remunerat correspon també a grans nivells de treball productiu dut a terme per les dones, al qual dediquen unes catorze o més hores diàries tot ocupant-se alhora de la llar i de l'atenció i la cura a les persones. La necessitat de garantir la subsistència per a la família i la societat, la manca de recursos tecnològics adequats, l'absència absoluta de qualsevol recurs públic i la dificultat d'accés als recursos naturals bàsics provoca unes sobrecàrregues de treball i unes jornades inacabables per a les dones que, sense rebre un salari i ni tan sols la visibilitat i el reconeixement social de la seva aportació, aconseguen importants impactes econòmics per als seus països.

Les dones que treballen i perceben un salari estan subjectes a una invisibilitat relativa. Tanmateix, estan sotmeses a unes bretxes en matèria d'igualtat de gènere que afecten les seves condicions laborals i, consegüentment,

el seu benestar. La precarització, l'alta flexibilitat, la informalitat, la discontinuïtat i la inseguretat són altres de les característiques de l'ocupació femenina que minven l'obtenció d'un treball decent per a les dones.

Totes les carències dels serveis socials públics o la dificultat, deguda als alts preus, per accedir-hi, subministrats pel sector privat a través de la regulació del mercat, les assumeixen prioritàriament les dones duent una doble o triple càrrega de treball.

Sense cap dubte, totes les dones, tant les que executen un treball assalariat

com les que executen un treball productiu o reproductiu sense rebre compensació econòmica, comparteixen parcel·les d'invisibilitat econòmica i de deslegitimació social que es poden mesurar en funció de la seva escassa aparició en el sistema dels comptes nacionals.

Per tal de difondre aquests continguts i sensibilitzar sobre ells, la Fundació Pau i Solidaritat de CCOO de Catalunya acaba de produir un seguit de materials a l'abast de l'afiliació del nostre sindicat. Amb el lema de “T treballadores del món”, s'ha editat un audiovisual, una exposició itinerant i un desplegable que exemplifiquen de forma directa els temes relacionats amb la desigualtat de gènere en el treball. L'edició d'aquests materials compta amb el suport de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, dels ajuntaments de Barcelona, Sabadell, Cambrils i Lleida, i de la Diputació de Lleida.

Per aprofundir en el tema, opinar, o bé demanar els materials esmentats, aquí teniu el nostre correu: pauisolidaritat@ccoo.cat

Michela Albarello
Fundació Pau i Solidaritat

¹ Feminista, política i defensora neozelandesa dels drets humans de les dones.

Romandre ara de braços plegats equivaldria a signar la nostra pròpia condemna

Sandra Ezquerro és sociòloga i investigadora sobre polítiques socials a la Universitat Autònoma de Barcelona. Pel que fa a la seva activitat política, va ser dirigent sindical als Estats Units durant uns quants anys i actualment és militant feminista i anticapitalista a Barcelona.

Entrevista a

Sandra Ezquerro

P: Quin paper tenen els treballs de les dones al món?

SE: Mentre que actualment la nostra presència en el mercat laboral remunerat és cada cop més generalitzada, històricament hem estat les encarregades de tenir cura de tots, de totes, de tot. És el treball domèstic i de les cures, que hem dut i continuem duent a terme de manera invisible i "altruista", el que permet la supervivència de les famílies, de la societat i, fins i tot, del sistema econòmic.

P: Aquest paper, està canviant en la situació econòmica actual?

SE: Sí que hi ha certs canvis, però aquests canvis no suposen necessàriament una millora. Davant la massiva destrucció de llocs de treball masculins pertanyents als sectors de la indústria i la construcció des de l'esclat inicial de la crisi, a moltes dones els ha tocat incorporar-se al mercat laboral per compensar per la pèrdua d'ingres-

sos a la llar. Moltes dones que ja eren treballadores remunerades han hagut de treballar més hores. Això, en general, suposa un increment de les hores totals de treball de les dones, ja que el treball a casa no es redistribueix.

D'altra banda, moltes dones han perdut també la seva feina durant els últims tres anys i han vist com les seves condicions laborals, ja de per si més fràgils que les dels homes, han empitjorat, cosa que ha accelerat els processos de feminització de la pobresa. Les retallades en despesa social i les recents reformes estructurals, com la laboral o la de les pensions en cas d'aprovar-se, agreujaran la vulnerabilitat social i laboral de les dones, ja que, a més de poder comptar amb menys suport públic per a la cura de les nostres famílies, constituïrem un sector afectat de manera particularment virulenta per la precarització del mercat de treball i la polvorització dels drets de jubilació.

P: Quina resposta es dona i quina s'hauria de donar davant de la crisi econòmica?

SE: Els atacs perpetrats pels mal anomenats "mercats" i els governs que els gestionen constitueixen amenaces per als drets socials i laborals de les presents i futures generacions que la

majoria no podem ni imaginar. La resposta ha de venir de múltiples fronts i en tots ells les dones hi hem de ser protagonistes.

P: Quin paper han de tenir les organitzacions de dones i les dones organitzades en associacions mixtes?

SE: Des del moviment feminista s'ha de continuar elaborant un discurs i una denúncia contundents dels efectes específics de la crisi sobre la població femenina. Aquesta anàlisi ha de ser emmarcada en un discurs més ampli sobre els impactes en la totalitat de la classe treballadora i la resta de sectors populars. El feminisme no es pot aïllar d'altres moviments socials i reivindicatius. Pel que fa als sindicats i altres moviments socials mixtos, és imprescindible que es faci visible la realitat familiar, social i laboral de les dones i que es deixi de parlar de la classe treballadora com si estigués únicament constituïda per homes. Esdevé urgent entendre la dimensió patriarcal tant de la crisi del capitalisme com de les contrareformes imposades des dels governs, ja que si no la nostra anàlisi de la realitat, i per tant la nostra lluita, queda coixa i roman parcial. Els sindicats i els moviments socials han de posar al mateix nivell la defensa de drets laborals i drets socials, ja que són dues cares de la mateixa moneda. I han de fer-ho tenint en compte que el subjecte polític cada cop és més complex i divers: dones, població d'origen immigrant, joventut, etc.

P: Quines barreres s'han de superar?

SE: Hi ha encara moltes barreres que haurem de superar, i una de les principals és, sense dubte, la fragmentació de les lluites i les reivindicacions. Hem de ser capaços i capaces de fer transversals les demandes i les protestes més enllà de la realitat específica de cada moviment social. En un context com l'actual, la unitat esdevé més fonamental que mai: cal ser agosarats i agosarades. Hem de tenir clar que l'única batalla realment perduda és la no lliurada i apostar per una resistència contundent davant les greus agressions que estem rebent. L'única resposta que té alguna possibilitat d'aturar la voràgine de retallades socials i laborals és sens dubte una segona vaga general amb la participació de tots els sindicats, i en la qual s'impliquin tots els sectors de l'esquerra política i social. Ens estem quedant sense temps i romandre ara de braços plegats equivaldria a signar la nostra pròpia condemna. Si hem de ser derrotades, almenys que ens derrotin lluitant.

Carme Catalán
Secretaria de la Dona

Dades EPA. 3r trimestre 2010. CATALUNYA

	Dones	Homes	Total
Població potencialment activa	3.109,4	2.968,7	6.078,1
Població activa	1.731,0	2.114,6	3.845,5
Taxa d'activitat	55,7%	71,2%	63,3%
Població ocupada	1.444,8	1.731,3	3.176,1
Taxa d'ocupació	46,5%	58,3%	52,3%
Agricultura	13,4	57,2	70,6
Indústria	171,2	432,4	603,6
Construcció	25,0	251,7	276,7
Serveis	1.235,2	990,1	2.225,2
Ocupació a temps complet	1.149,3	1.653,2	2.802,5
Ocupació a temps parcial	295,5	78,1	373,6
% ocupació temps parcial / total ocupació	20,5%	4,5%	11,8%
Població ocupada assalariada	1.290,3	1.385,6	2.675,9
Assalariats/ades amb contracte indefinit	1.032,3	1.140,1	2.172,3
Assalariats/ades amb contracte temporal	258,1	145,6	503,6
% assalariats/ades temporals / total assalariats/ades	20,0%	17,7%	18,8%
Població aturada	286,2	383,2	669,4
Taxa d'atur	16,53%	18,12%	17,41%

Lidia Sandalinas

Convenis sectorials que articulen mesures i/o plans d'igualtat

Federació	Nombre convenis revisats	Mesures	Plans	Res
Activitats diverses	11	4	1	7
Agroalimentària	39	29	4	10
Comfia	12	11	10	0
Construcció i fusta	22	8	3	12
Ensenyament	10	6	2	3
FECOHT	30	22	11	7
FITEQA	14	13	9	1
INDÚSTRIA	6	5	1	1
SANITAT	6	4	3	2
SERVEIS A LA CIUTADANIA	131	39	17	87

Aquest a graella s'ha elaborat amb els convenis col·lectius vigents recollits pel CERES en data 21 de gener de 2011

Convenis COL·LECTIUS D'AGRUPACIONS que articulen i/o contenen plans D'IGUALTAT

Nom del conveni o pla d'igualtat	Defineixen mesures o plans d'igualtat	Plans Igualtat
Convenio colectivo de trabajo de la empresa Unilever España, SA	x	
I Convenio colectivo de Primark Tiendas, SLU	x	
Conveni col·lectiu de treball del sector de la fusta, de la província de Tarragona	x	
IV Acuerdo marco del grupo de empresas Arcelor Mittal en España		x
IX Convenio colectivo de Schweppes, SA	x	
III Convenio colectivo del Grupo Ortiz	x	
III Convenio colectivo marco del Grupo Endesa	x	x
Conveni col·lectiu de treball Grup El Punt	x	x
Convenio colectivo del Grupo He Energía	x	
I Plan de igualdad del grupo de empresas Air Liquide	.	x

Aquesta graella ha estat realitzada sobre els 13 convenis col·lectius i plans d'igualtat vigents d'agrupacions d'empreses recollides pel CERES en data 21 de gener de 2011, cosa que vol dir que 3 d'elles no tenen res recollit

Lidia Sandalinas i Sara Peteiro

L'educació afectivosexual, una assignatura pendent!

Amb l'aprovació de la Llei de drets sexuals i reproductius, tornem a estar davant de l'oportunitat d'introduir, de nou, en el currículum escolar la formació afectivosexual.

Les dones que participen en la "Campanya pel dret a l'avortament" van tenir la gran idea de convocar un grup de dones ensenyants per tal d'entomar aquest tema. És a partir del maig del 2010 que es fan les primeres trobades, i cal dir que la Secretaria de la Dona de la Federació d'Ensenyament de CCOO hi estem participant des de llavors.

L'objectiu és la creació d'una pàgina web

que reculli els objectius, els currículums, els recursos i les bones pràctiques de cada un dels nivells educatius, i que durant molts anys grups de professionals de l'educació i la sanitat han realitzat en els centres educatius. La necessitat d'aquesta formació és clau per a unes relacions igualitàries, satisfactòries i lliures, tot superant estereotips, dependències emocionals, la violència i altres pràctiques.

Mercè Gómez Llobregat
Secretaria de la Dona.
Federació d'Ensenyament
CCOO de Catalunya

Sindicalistes: la majoria

La Secció Sindical de l'Hospital Dr. Josep Trueta, de Girona, la formem una àmplia majoria de dones (totes excepte el delegat de salut laboral). I aquest equip és fruit de les darreres eleccions a la Junta de Personal, que van tenir lloc a la primavera del l'any 2007, en què CCOO va ser la força més votada, de tal manera que vàrem passar del segon lloc a ocupar-ne el primer.

És evident que aquesta confiança que van disposar el conjunt de treballadors i treballadores de l'Hospital en el nostre equip amb les sigles de CCOO, ens ha suposat un gran orgull, però també ens ha generat un gran sentit de responsabilitat, de treball i d'esperit de superació.

Les nostres tasques diàries són moltes i molt variades: liderem les negociacions del nostre centre de treball, liderem les reivindicacions, donem un ampli suport a l'afiliat i a l'afiliada, així com assessorament de tot tipus. També fem el seguiment de totes les oposicions de l'ICS (Institut Català de la Salut), cosa que implica un gran esforç de tots i totes nosaltres, ja que, en ser un sindicat de classe, hi donem cabuda a múltiples categories professionals. Som presents en la Comissió de Canvi de Torn i Servei, en la Comissió de Formació (impartim cursos a distància i presencials), en el Comitè de Seguretat i Salut i en la Comissió d'Identificació i Adequació de Tasques (CIAT), a través de la qual hem aconseguit que a molts treballadors se'ls adequi el seu lloc de treball o bé se'ls canviï per problemes amb la seva salut.

Una de les tasques molt valorada pels afiliats i afiliades és el fet de rebre informació de forma telemàtica de tots els temes relacionats amb cadascuna de les categories a què pertanyen, i és també una manera de contestar tots els dubtes i problemes que tinguin (és clar que, a més, la secció sindical està oberta al públic de dilluns a divendres).

Com podeu veure, la nostra feina és molta però confiem que durant molt temps la podem continuar fent com fins ara, donant el màxim suport al conjunt de treballadors i treballadores de l'Hospital de referència de les comarques gironines. I, en l'actualitat, estem en precampanya electoral i esperem poder continuar essent la força sindical més votada ja que si volem garantia, CCOO ha de ser majoria.

M. Àngels Rodríguez
Hospital Trueta
Sindicat de Sanitat
CCOO de Girona

Carme Bosch
Secretària de la Dona
Intercomarcal de CCOO de Girona

Les dones, necessàries també en la indústria

L'avanç de les dones en el sector industrial ha estat considerable en els darrers anys, gràcies a la incorporació i al treball en el sindicat de les secretaries de la Dona, fent possible que en la negociació de convenis s'inclouin un paquet de mesures en matèria d'igualtat amb clàusules per anar eliminant la discriminació entre homes i dones. Però els resultats obtinguts encara disten de ser els desitjats, i l'actual situació de crisi apunta a un fort impacte de gènere.

Si bé la pèrdua de llocs i condicions laborals afecta majoritàriament els homes, la posició de l'ocupació activa femenina, un 25% respecte a la masculina en el nostre sector, parteix d'una situació de desigualtat, ja que tant l'accés com la precarietat del món laboral de les dones és un fet anterior a la crisi. Si analitzem les causes determinants que han obstaculitzat l'accés de la dona al món de la indústria, ens hem de fixar en uns factors previs socioculturals d'estereotips de gènere: la inèrcia de les organitzacions amb tendència a perpetuar les estructures tradicionals i les polítiques de contractació, amb pràctiques discriminatòries d'accés a llocs qualificats i diferències salarials entre homes i dones. També factors més directes de segregació vers les dones ocupades per mantenir el lloc de treball i desenvolupar-se professionalment. I, finalment, l'ús del temps dedicat a la cura de la família, coresponsabilitat no assumida de forma igualitària entre sexes. Davant aquest panorama gens encoratjador, hem de reforçar la presència de les dones en el sindicat per tal de desenvolupar i aplicar a les nostres empreses accions positives i polítiques de sensibilització i formació, per aconseguir eliminar totes les formes de discriminació per raó de sexe. Des de la Secretaria de la Dona d'Indústria, animem totes les afiliades i treballadores a participar en els processos electorals, perquè delegades i delegats participem de forma igualitària en els òrgans de decisió i en tots els àmbits de negociació amb les empreses per seguir avançant en la consecució d'una igualtat real i efectiva.

Maite Farrera Ginesta
Adjunta a la Secretaria de la Dona
Federació d'Indústria

I Escola de Gènere: el poder de la igualtat

Amb l'objectiu d'enfortir la igualtat entre dones i homes, tant en la nostra acció sindical com en el nostre dia a dia, enguany hem estrenat a Terrassa la I Escola de Gènere de CCOO del Vallès Occidental.

Perquè no podem ni volem oblidar que les dones som la meitat de la societat, que convivim amb l'altra meitat i desitgem fer-ho en pau i harmonia, ens vàrem proposar reflexionar sobre els avantatges de conèixer amb una igualtat real i reflexionar sobre

les desigualtats existents, per detectar-les i fer-les evidents, per tal de poder eliminar-les, i aquest va ser el fil conductor de l'Escola.

En les diferents sessions es van tractar temes com la violència de gènere, conceptes bàsics per entendre la igualtat entre homes i dones, feminisme i acció sindical i dones oblidades. Tant les diferents sessions com la dinàmica de grup "Trencant estereotips" van tenir una alta participació.

Van obrir aquesta Escola la res-

ponsable de la Dona de CCOO de Catalunya, Rosa Bofill Benet, i la regidora de Polítiques de Gènere i Usos del Temps de l'Ajuntament de Terrassa, Fabiola Gil Jiménez. Com a ponents vam comptar amb la responsable d'Acció de Gènere a les Empreses, Lúcia Sandalinas, i amb la formadora en gènere a FOREM Confederal, Teresa Mollà Castells. El company Josep M. Guiu i Tarongí, responsable de Formació i Comunicació de CCOO del Vallès Occidental,

va ser el responsable de modular aquest espai, nascut amb la voluntat que tingui continuïtat i que, amb el títol "El poder de la igualtat", obria els actes del 25 de novembre. En aquesta sessió, 30 persones, homes i dones, van treballar per fer cada dia més real la desitjada i obligada igualtat.

Maribel Ayné
Secretària de la Dona, Vallès
Occidental
CCOO de Catalunya

Les dones en les eleccions sindicals

FECOHT

Mitjançant les eleccions sindicals, arriben al nostre sindicat els delegats i les delegades que representaran les persones treballadores en les empreses.

La FECOHT, com ja sabem, és una federació feminitzada, ja que en els seus sectors i subsectors treballen moltes dones. Les dades sobre afiliació ens diuen que les dones, des de fa alguns anys, representem poc més del 58% del total, davant el quasi 42% dels homes. Tot i que som una federació en creixement, les dades percentuals es mantenen en el temps de forma invariable.

Al tancament de 2010, les dones representem el 51% del total de delegats i delegades davant el 49% que representen els homes. En l'any 2009, les dones representàvem quasi el 53%. És clar que en aquests temps costa una mica més animar-se a participar en un procés

electoral, tot i que és precisament ara quan necessitem tenir representacions fortes que defensin els nostres drets. A aquestes dificultats se suma l'existència de sindicats grocs en el sector del comerç, sobretot en grans magatzems, un sector força feminitzat, que fa que en empreses com El Corte Inglés sigui quasi impossible el creixement, i en empreses com Carrefour, Alcampo, i altres, costi tant créixer.

Malgrat això, el nostre equip d'eleccions aconsegueix, amb molt esforç, que a poc a poc siguem més. Crec que és oportú mencionar que la responsable de l'equip d'eleccions a la FECOHT és una dona.

Aurora Richarte
Secretària de la Dona de FECOHT
CCOO de Catalunya

Agroalimentària

Davant del procés d'eleccions sindicals i per sensibilitzar i fer veure la necessitat que les dones hem d'estar als comitès d'empresa amb compromís sindical i reivindicatiu, per tal d'aconseguir la igualtat, hem celebrat assemblees de delegades a Barcelona, Girona i Tarragona (a Lleida es farà pròximament), per explicar la història de la Secretaria de la Dona, la situació concreta en cada territori i, finalment, repassar els motius pels quals les dones som imprescindibles.

Teresa Vidal Creus
Secretària de la Dona de la
Federació Agroalimentària
CCOO de Catalunya

Recomanen:

“Donde nadie te encuentre”, d’Alicia Giménez Barlett

És difícil recomanar un llibre que encara no s’ha llegit, i no per no voler, sinó perquè encara no s’ha editat. En aquest cas el recomanem per ser guanyador d’un premi i per la trajectòria de la seva autora.

Alicia Giménez Barlett va guanyar la 67a edició del Premi Nadal (2011), amb la seva novel·la *Donde nadie te encuentre*.

No és el primer premi que ha guanyat l’escriptora. Al 1997 va obtenir el premi Femenino Lumen per la novel·la *Una habitación ajena*, i a més diferents premis a escala nacional i internacional per la seva trajectòria i per les seves novel·les negres de la sèrie de la inspectora Petra Delicado.

La novel·la *Donde nadie te encuentre* està inspirada en un personatge real, Teresa Pla Messeguer, un home que va néixer amb una malformació genital i la seva mare el va inscriure com a dona; es va fer maqui i va tornar a ser oficialment home. L’acció transcorre a les terres del Maestrat, l’any 1956. Recull la situació de l’època i el mite

de la Pastora, que va ser acusada per diversos crims.

Alicia Giménez Barlett, en les seves novel·les de Petra Delicado, situa les dones com a protagonistes de la novel·la i no merament com a víctimes. Ella es defineix com a feminista i en una entrevista recollida a Público diu: “No considero que la opción sea ser feminista o no serlo, hoy la cuestión es ser feminista o gilipollas. Es tan obvio que los derechos de las mujeres son una necesidad... Una igualdad que cae por su propio peso.”

Lidia Sandalinas Félez

El Diccionari Biogràfic de Dones

El Diccionari Biogràfic de Dones, elaborat per la Xarxa Vives d’Universitats, es va presentar el 10 de desembre.

Aquest diccionari, que es pot consultar en la pàgina d’Internet www.dbd.cat, és una selecció de 655 biografies de dones de diferents camps del coneixement i àmbits d’actuació, de Catalunya, el País Valencià, les illes Balears, Catalunya Nord, Andorra i Sardenya, que van des del segle i al xxi.

El seu objectiu, tal com es recull en el seu web, és “fer visibles els noms propis de les dones que han viscut als territoris de parla catalana en el passat, que han deixat una empremta, i que avui podem interpretar des del nostre present”.

La recerca de les biografies es pot fer per ordre alfabètic, per segle, per condició, per lloc de vinculació, per entitat i per moviment al qual pertanyien.

PREMI AURORA GÓMEZ
A la lluita **feminista**
en l’àmbit laboral

Consulteu les bases del premi a:
www.fciprianogarcia.ccoo.cat